

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 21

1. NOVEMBER 1926

75. AARGANG

BLANDT MORMONERNE.

Af Gilbert Frankau.

Følgende Artikel forekom i »The Sunday Pictorials« Ud-gave af 4. Juli og var med Tilladelse gengivet i »Millennial Star« af 26. August d. A. Artiklen er skreven af den berømte engelske Forfatter Kaptajn Gilbert Frankau, der ønskede at undersøge Mormon-Folket og dets religiøse System. Artiklen var ledsaget af følgende Redaktions-Bemærkning:

»I Fortsættelse af hans Rejse gennem Amerika besøgte Hr. Frankau ogsaa den saa meget omtalte By Salt Lake City og fandt, at den er den fineste og bedst administrerede By, han havde besøgt. Den skrevne Historie om den originale Pilgrimsvandring af de første Mormoner til deres ny Zion har været saa meget omtalt, og Hr. Frankau ønsker en Gang for alle at slaa til Jorden Historien om, at Mormonerne i al Hemmelighed praktiserer Flerkoneri.«

»Dette er Pladsen — Brigham Young«. Se ned, ligesom jeg i Gaar saa ned fra Wasatch-Bjergene, hvor den tarvelige Granitsten er rejst, der bærer denne jævne Inskription, og De vil

indrømme, at Brigham Young, Skaberens af Staten Utah — uagtet han havde flere Hustruer og Børn med dem — var mere af en Leder end en Mussoline, som denne Planet har fostret i vore Dage. Fra det Sted, hvor Granitstenen staar, kan De endnu se meget af den afdøde Leders Hænders Gerning; dog 80 Aar er henrundne, siden han første Gang kom dertil. Snebedækte Bjerge omgiver den udvalgte Dal. Nede ved Foden, bag Oquirrh Landbrug skinner Salt Søen som Solv i Vestens Solskin, og paa denne Side Søen spreder Salt Lake City sig, Navet af hele Mormonismen og af alle de overdrevne Rygter, der har været ligesom en Guldmine for tidligere Dages Historiefortællere. Det meste af det, De har hørt om Mormonismen, er kun Rygter. Der findes ikke noget saakaldt Harem i dette moderne Zion, næppe nok én Kvinde, gift i Polygami. Salt Lake City er en fredelig By, en By af Lov og Orden, med religiøs Tolerance og med store Granit-Bygninger, brede træbeplantede Gader, hvor unge Elskende spadserer om Aftenen, lyttende for et Øjeblik til det romantiske af denne Bys Grundlæggelse. Brigham Young tilligemed 143 Mænd, 3 Kvinder og 2 Børn kom hertil, uddreven af Mordere, og politisk forfulgt fra en anden By, Nauvoo, hvilken de havde anlagt i Illinois. De kom her med Haandvogne, i Oksekoretøjer eller paa Ryggen af Heste, 1300 Mile over en ufrugtbar Flade, en stovet Ørken, hvor de paa Jorden liggende Boffel-Kranier skinnede lig gule Lanterner i det drivende Støv. De skrev Meddelelser til deres Efterfølgere paa Bøflernes Kranier: »Gaaet denne Vej. Alt vel. Den 30. Juni.« De vidste, at efter dem vilde der komme mange Tusinder, som stolede paa deres Vejledning i deres Bestræbelser for at naa det forjættede Land; og de kom, disse mange Tusinder, af hvilke de fleste var saa fattige, at de kunde hverken købe Okser eller Heste, men kun en simpel Trækvogn for deres fordringsløse Befordring af deres faa Ejendele. Hvor mange, der døde paa Rejsen til det forjættede Land, kender ingen, men Prærieulven tog sin Del. Længe forinden disse Haandvogne-Kom-

pagnier møjsommeligt ravende gennem Emigrations Canyon, havde de første Pionerer saaet den første Sæd, de første Kartofler var opsamlet, og Byudlæggelsen, hvilken det øvrige Amerika ikke forstaar sig paa, var paabegyndt. Det var i 1847 og mange Aar derefter, ja indtil Begyndelsen af Firsene, at Brigham Youngs store Arbejde gik for sig. Ud af Ørkenen lavede han en Civilisation. Overalt i Staten, der er ligesaa stor som Storbritannien, opførte han Byer, pløjede Jorden, saaede og plantede Frugttræer o. s. v. Velstand blandt Folket tiltog, og med denne tiltog Kirken i Anseelse. Omtrent ved Tiden for vor Dronning Victorias første Jubilæum begyndte det store Anskrig imod Momonernes Polygami. Skønt kun fire Procent af Mændene havde praktiseret det i den Tid, det fandt Sted, skete det som altid med de haarde Angelsaksere, at de udstødte et stort Ramaskrig, hvilket fremkaldte en stor Strid.

Vi maa erindre, at Polygami var kun en Del og paa ingen Maade en væsentlig Del af Mormonernes Religion. Følgelig, da de Forenede Stater vedtog en Lov, som ophævede Polygami, og som tillige bestemte, at kun en Mands første Hustru skulde være anerkendt efter Loven, saa gjorde de Indsigelse imod den ved Højesteret, men tabte Sagen. De gik imidlertid hellere i Fængsel end give Afkald paa deres Hustruer og gøre deres Børn uberettigede efter Loven, som i Overensstemmelse med Kirkens Orden var ligesaa berettigede som Deres og mine. Efter seks Aars Strid, under hvilken Mormon-Kirken faktisk var berøvet dens Land og øvrige Ejendom, opnaaedes der et Forlig. De Kvinder, som allerede var gift i Polygami, og Børn af disse blev erklæret for berettigede under den Forudsætning, at Polygami skulde være forbudt i Fremtiden.

Dette Forlig opnaaedes først i Halvfemsene. I Dag (tro én, som har rejst langt for denne Undersøgelse), er Mormonismens Bom mod Polygami af det stærkeste Staal. Jesu Kristi Kirke (for at give den sit rette Navn) har holdt sin Overenskomst med de Forenede Staters Regering til en saadan Grad,

at dersom Polygami bliver opdaget, har det Udelukkelse af Kirken til Følge. Saaledes er denne ejendommelige Kirke, saavel i Tillid som i Handling langt mere streng end den strenge Romerske Kirke. Straffen at blive udelukket af Kirken er tilstrækkelig.

Jeg sætter mit gode Navn ind paa, at her i Salt Lake City kan den mest virksomme Søger ikke opdage Spor af Polygami, som er indgaaet i de senere Aar. De faa Kvinder, der har været gift i Polygami, og som endnu lever — jeg har truffet nogle af dem —, er kun en Levning fra Pioner-Tiden. For mig som Forfatter er deres Fortællinger af Interesse, men af andre er saadanne Historier ikke antagne for Faktum. Det er imidlertid en Kendsgerning, at Mormonismen som en Religion flourer, den har sine Troende og omvender stadig mange — men lider endnu under Fortidens Legende.

Lad mig give eder et Eksempel herpaa. I Dag, Søndag (Kirken tillader undertiden Udenforstaaende at tale ved dens Tjenester), efter at jeg havde talt i det store Tabernakel, hvor der findes Sæde for 10.000 Mennesker, og som har et af de fineste Orgler i Verden, kom der til mig en forhenværende Officer af Nordfolk-Regimentet, hans Søster og en anden engelsk Dame, ung og smuk og med Smil i Ansigtet, som nylig var omvendt. Hun gav mig hendes Navn og sagde: »De har mulig hørt om mig,« og fortsatte: »Bladene hjemme gjorde en stor Blæst af min Omvendelse, de skrev, at jeg var bleven bortført, og min Moder var faret herover i Forventning om, at der kunde findes en Maade, hvorved jeg kunde blive frelst. Min Moder tilhører imidlertid ogsaa Kirken og kom kun over paa en Visit. Vi havde megen Morskab ved at læse alt det, der var skreven om os.« Er det ikke mærkeligt, at Bladene vil trykke saadant Stof?

Sandheden om Mormonismen er saa ligetil. I religiøs Henseende er den blot en Tro ligesom saa mange andre Religions-samfund. Jeg personlig kan ikke faa mig selv til at tro paa dens Lære, at Gud Fader og hans Son viste sig personlig til

en ung Mand ved Navn Joseph Smith i Ny England faa Aar efter Slaget ved Waterloo, mere end jeg kan tro, at nogle af de behagelige Folk, i hvis Hjem jeg har været, er Præster for evig efter Melkisedeks Orden. — Disse Mormoner, bedømt efter deres Arbejde, synes mig at være retfærdiggjorte for Verden. Som jeg før har nævnt, skyldes Staten Utahs Grundlægelse deres Energi. De har gjort Begyndelsesarbejdet og fortsætter med Udviklingen. Deres Levemaade er asketisk og deres Energi uendelig. Deres Religion forbyder dem at lyve, stjæle, ryge, drikke eller deltage i Hasardspil; men de er meget tolerante med andres Vaner og overfor andre Folks Religioner. Romersk-Katolske, Presbyterianere, Jøder, Metodister, Christian Sientister og Episkopale nyder deres fulde Frihed i Staten.

Brigham Young selv gav Utahs Romersk-Katolske det første Stykke Land og de første Hundrede Dollars til Hjælp for at bygge en Kirke. Det skal ogsaa bemærkes, at Statens nuværende Guvernør, som er valgt af Folket, tilhører den Romersk-Katolske Kirke, skont 66 Procent af Vælgerne er Mormoner.

Mormonerne betaler ydermere, i Henhold til Skrifterne, fuld Tiende af deres Indtægt, som gaar til Opholdelse af Kirken og til Velgørenhed; de tager vare paa alle værdige Trængende i Samfundet; de vender Ryggen mod Bolschevisme og Kommunisme ligesaa meget som mod Mordere og Brandstiftere.

Deres Missionærer kommer til os i England for deres egen Bekostning. De betaler endog Kirken for den Literatur, de uddeler. Hvor meget vi end er i Disharmoni med disse Folk, saa lad os ikke fornærme dem; thi de er ærlige, maaske for ærlige i deres religiøse Lærdomme og i deres Tro paa, at deres Kirke er grundlagt ved ny Aabenbaring. Yderligere Motiver har de ikke.

Dersom nogen efter at have læst denne Artikel endnu tænker, at Kirkens Missionærer kommer til Storbritannien i den Hensigt at lokke enlige britiske Kvinder i alle Aldere ind i hemmelige Haremer, da vil jeg kun raade dem til at tage en

Spadseretur ned ad State Street eller ad South Temple Street i Salt Lake City, naar Maanen lyser over Elmene og over Poplerne, som Brigham Young plantede, og da lægge Mærket til de mange Utah-Damer, hvis klare Øjne under de silkebløde Øjenhaar betragter den Fremmede med et Sideblik, naar han passerer forbi dem; de er meget, meget lokkende disse unge Damer, i Sandhed saa lokkende, at dersom Polygami nogensinde igen blev indført blandt Mormonerne, da vilde de ikke behøve at rejse ud i Verden for at lokke unge Piger til Utah, thi der er en Overflødighed af smukke unge Piger iblandt dem selv.

DEN DANSKE MISSION.

FORFLYTTELSE.

Heber J. Christiansen, Karl M. J. Thomsen og Clifton E. Henrichsen fra Aalborg til Aarhus Konference, Niels Peter Rasmussen fra Aalborg til Københavns Konference, George Philip Jensen fra København til Aarhus Konference og Christian Dausel fra Aarhus til Aalborg Konference.

DØDSFALD.

Søster Anna Marie Olivia Frederiksen (Datter af Christian Peder Frederiksen og Maren Lauritzen Frederiksen) døde den 12. Oktober 1926 i Esbjerg af Difteritis efter kun faa Dages Sygeleje. Hun blev født den 5. November 1911 i Nykøbing, blev indlemmet i Kirken den 18. April 1926 og døde som et trofast Medlem af Kirken. Afdøde var højt elsket af alle, som kendte hende, for sin elskværdige Natur. Begravelsen fandt Sted den 16. Oktober fra Hospitalets Kapel under Ledelse af Konferencepræsident Rasmus Michelsen, som ogsaa talte ved Baaren og indviede Graven.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

EFTERAARSKONFERENCEN I AALBORG. ✓

Konferencen indledes Fredag Aften den 8. Oktober med en Koncert af Sangkoret under Ledelse af Ældste Hugo D. Jørgensen. Koncerten var meget vellykket, og der var fuldt Hus.

Den ¹⁰12. Oktober Kl. 10¹/₂ begyndte Søndagsskole-Konferencen under Ledelse af Forstander Holger Jørgensen med Af-syngelsen af Salmen: »Vær velkommen Søndag Morgen«. Bøn af E. A. Sandberg. Dernæst blev Salmen »Fra Barndommens Morgen til Alderdomsaar« afsungen. Et Program bestaaende af Lektier, Samtale og Oplæsning blev udført, hvilket var af stor Interesse for Forsamlingen. Forstander Holger Jørgensen takkede derefter Børnene og Funktionærerne for det vel udførte Program, hvorefter Konferencepræsident Egert M. Larsen, Missionspræsident Joseph L. Petersen, Konferencepræsident Niels J. Larsen fra København og Konferencepræsident Rasmus J. Michelsen fra Aarhus talte til Børnene. Skolen sluttedes med Salmen »O, Herre, lad mig komme frem«. Tak-sigelse af Konrad Klitgaard. Søndagsskolen overværedes af 44 Børn og 108 Voksne.

Det næste Møde blev afholdt Kl. 2 Efterm. Følgende Mis-sionærer var til Stede: Missionspræsident Joseph L. Petersen, Konferencepræsidenterne Egert M. Larsen, Aalborg, N. J. Lar-sen, København, Rasmus J. Michelsen, Aarhus, Hugo D. Jør-gensen, Heber J. Christiansen, Norman R. Petersen, N. Halvor Madsen, Clifton E. Henrichsen, N. P. Rasmussen, Karl M. J. Thomsen, Christian Dausel, Frank A. Van Cott, J. Howard Fjeldsted, Wm. Georgesen, Eugene Ericksen, Holger Petersen.

Rapport for Hjørring-Brønderslev Gren blev afgivet af Ældste Norman R. Petersen, som ogsaa bar Vidnesbyrd om Sandheden.

Heber J. Christiansen afgav Rapport over Arbejdet i Skive Gren og bar Vidnesbyrd om Evangeliet og Jesus Kristus som Guds Søn.

Præsident Egert M. Larsen afgav Rapport over Aalborg Gren og Konference samt Frederikshavn og sagde, at Arbejdet gik fremad.

Til Afveksling en Sang af Koret: »Elsker hverandre«.

Missionspræsident Joseph L. Petersen fremlagde Kirkens Autoriteter for Forsamlingen til Afstemning og Godkendelse, enstemmig vedtaget.

Konferencepræsident Egert M. Larsen foreslog følgende Missionærer til at virke i de forskellige Grene: Aalborg Gren: Egert M. Larsen, Forstander, Hugo D. Jørgensen og Norman R. Petersen, Medhjælpere. Hjørring-Brønderslev Gren: Christian Dausel, Forstander, og N. H. Madsen, Medhjælper, Karen Nielsen, Skriver i Brønderslev Gren. Frederikshavn Gren: Markus P. Jakobsen, Forstander, Søster Edel H. Jakobsen, Skriver.

Ældste Hugo D. Jørgensen udtalte sin Interesse for sit Arbejde og talte om, hvorledes Kristus udsendte sine Tjenere for at forkynde Evangeliet, og hvorledes det prædikes i vore Dage, viste Maaden, hvorved Joseph Smith modtog det fra Gud.

Ældste J. Howard Fjeldsted fra Odense talte faa Ord og bar sit Vidnesbyrd.

Ældste Clifton E. Henrichsen bar Vidnesbyrd om, at Joseph Smith var en sand Guds Profet.

En Piano-Solo af Ældste Frank A. Van Cott fra København.

Ældste Eugene Ericksen fra Aarhus glædede sig over at besøge Aalborg og i sit Missionsarbejde.

Ældste Wm. Georgesen fra Randers bar Vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er Guds Son, og at Joseph Smith var en Guds Profet.

Missionpræsident Joseph L. Petersen bar ogsaa sit Vidnesbyrd om Sandheden af Evangeliet, og at Menneskene i de sidste Dage skulde have Guds frygtigheds Skin, men fornægtede dens Kraft, samt at Guds Tjenere er udsendt for at vejlede Menneskene.

Til Slut Salmen: »Hav Tak for Profeten, du sendte«.

Taksigelse af Ældste Holger Petersen fra Randers.

Til Stede 130.

Søndag Aften blev der atter afholdt et Møde, under Ledelse af Præsident Egert M. Larsen. Der indledes med at synge Salmen: »Lad os holde ud«. Bøn af Ældste Valdemar Gerlach, hvorefter Salmen: »Missias han kommer«.

Præsident Rasmus J. Michelsen omhandlede Genoprettelses Tid og henledte Opmærksomheden paa forskellige Profetier om det, der sker i vore Dage.

Til Afveksling sang Hugo D. Jørgensen »Bedømt forkert«.

Ældste N. P. Rasmussen tog som Emne den niende Trosartikel, der omhandler Tro paa Aabenbaring.

Koret sang: »Vi takke dig Gud«.

Præsident N. J. Larsen omtalte, hvorledes Menneskene i vore Dage er i Tilbagegang i Troen paa, at Jesus Kristus er Guds Son, og viste ud fra Skriften, at han var Guds Søn. Bar sit Vidnesbyrd herom.

Missionspræsidenten omtalte, at en Kirkeforsamling, der for nylig var afholdt i Oslo, havde indrømmet, at De Sidste Dages Hellige var Kristne, men tilføjede, at de var afvegne fra de Lærdomme, som de kristne Kirker lærte i vore Dage, hvilket Præsidenten indrømmede var Sandhed; thi om ikke dette var Tilfældet, vilde vor Kirke ikke være mere i Overensstemmelse med Sandheden end alle de øvrige Kirker.

Til Afslutning blev Salmen »Fuld af Gerning er min Dag« afsungen. Bøn af Broder Jens Olsen. Koret sang derefter: »Gud vær med dig«. Til Stede 131 Medlemmer og 10 Fremmede.

Samlet Rapport over Aalborg Konference fra den 26. April til den 25. September 1926:

Møder afholdt 214, Skrifter uddelt 37.385, Hæfter uddelt 2181, Mormons Boger uddelt 41, Andre uddelt 58, Abonnenter paa Sk. Stjerne 92, Evangeliske Samtaler 1974, Fremmede besøgt 674, Børn velsignede 1, Personer døbt 10, Tilhører

Præstedømmet 50, Voksne Medlemmer 311, Børn 45, Total Medlemmer 406.

GRENSMØDE.

Under Ledelse af Præsident Egert M. Larsen afholdtes Mandag Aften den 11. Oktober et Grensmøde, som aabnedes paa sædvanlig Maade med Sang. Bøn af Holger Jørgensen. Rapporter fra følgende blev afgivet:

Kristine Jensen afgav Rapport over Søsterforeningens Arbejde i det forløbne Halvaar. Hun udtalte sin Sympati for det Arbejde, som paahvilede Søsterforeningen.

Ældste Hugo D. Jørgensen afgav Rapport over Sangkorets Arbejde og takkede Medlemmerne for deres Flid.

Holger Jørgensen afgav Rapport over Søndagsskolen og udtalte sig angaaende Arbejdet.

Jens Olsen afgav Rapport over Ungdomsforeningen og glædede sig over den store Fremgang, der har været i Foreningen, siden Præsident Larsen har indført Diskussion.

Valdemar Gerlach afgav Rapport over Visdomsordets Helte. Han udtalte sig om Arbejdet og Møderne etc.

Præsident Larsen foreslog dernæst følgende som Grenens Funktionærer:

Kredslærere: Holger Jørgensen, Emil A. Sandberg, Thorvald Therkildsen, Edward Giessing, P. C. Sørensen, Valdemar Gerlach, Jørgen Rasmussen, Konrad Klitgaard, Jens Peter Jensen og Laurits Kaspersen. Grens-Sekretær Holger A. Jørgensen. Kvindelig Hjælpeforening: Kristine Jensen, Præsidentinde, Marie Klitgaard, første Raadgiver, og Karen Fristrup, anden Raadgiver, Hedvig Larsen, Sekretær, Johanne Petersen, Kassererske. Ungdomsforeningen: Jens C. Olsen, Præsident, Emil A. Sandberg, første Raadgiver, Asta Wagner, anden Raadgiver, Valdemar Gerlach, Sekretær. Søndagsskolen: Holger A. Jørgensen, Forstander, Valdemar Christensen, første Raadgiver, Anker Larsen, anden Raadgiver, Elisabeth Nielsen, Sekretær. Edith Olsen, Organist. Lærere og Lærerinder: Evelyn Gerlach, Edith Olsen, Valdemar Gerlach, Elmer Mørch, Hugo

D. Jørgensen, Egert M. Larsen. Visdomsordest Helte: Valdemar Gerlach, Præsident, Erna Mogensen, første Raadgiver, Andreas Fristrup, anden Raadgiver, Edith Klitgaard, Skriver og Kassererske. Sangkoret: Hugo D. Jørgensen, Sangleder, Valdemar Gerlach, assisterende Sangleder, Organist Marie Therkildsen, assisterende Organist Elisabeth Nielsen, og alle de forskellige Medlemmer af Koret, som det nu er organiseret. Dørvogter: P. C. Sørensen.

Til Afveksling en Sang af Koret: »Til dig vi komme«.

Ældste Chr. Dausel talte om at leve saaledes, at udenforstaaende ikke skulde have Grund til finde Fejl ved os, og at vi altid kunde arbejde sammen i Enighed.

Ældste Halvor Madsen bar sit Vidnesbyrd om Sandheden af Evangeliet.

Ældste Holger Petersen glædede sig ved at være til Konference i Aalborg, da han følte sig, som om han var hjemme her.

Ældste Karl M. J. Thomsen bar Vidnesbyrd om Sandheden.

Missionspræsident Joseph L. Petersen glædede sig ved at være til Stede ved Konferencen i Aalborg, og han glædede sig over de forskellige Organisationers Arbejde. Han gav vejledende Formaninger angaaende forskellige Ting.

Præsident Egert M. Larsen takkede alle for deres Gæstfrihed mod de besøgende Missionærer og bar Vidnesbyrd om Sandheden.

Til Slut Salmen Nr. 238.

Taksigelse af Præsident N. J. Larsen, København.

Til Stede 46.

Holger Jørgensen.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Haakon Jensen, Bergen, er af Præsident James E. Talmage kaldet til at virke som Missionær i den norske Mis-

sion og blev af Missionspræsident Martin Christophersen beskikket hertil den 11. Oktober. Han er kaldet til at virke i Trondhjems Konference.

Ældste Hyrum Elof Straaberg fra Salt Lake City ankom den 12. Oktober til den norske Mission. Efter en behagelig Overrejse med S/S »Gripsholm« landede han i Goteborg og rejste derfra videre til Oslo.

Vi ønsker dem begge velkommen til Missionsmarken.

DAAB.

Haugesund Gren: Oleanna Henrikke Floen blev indlemmet i Kirken ved Daab den 29. September.

DØDSFALD.

Bergens Gren: Søster Ella Ovidia Nielsen døde i sit Hjem den 4. Oktober efter et langt Sygeleje.

Søster Nielsen var født den 16. September 1866 i Grytvik, Lilleskaal, Nordland, og blev Medlem af Kirken den 14. Juni 1919.

Begravelsen fandt Sted Lørdag den 9. Oktober fra Solheims Kapel under Ledelse af Pastor Klaveness fra Statskirken. Bergens Sangkor udførte Sangen i Kapellet og ved Graven.

Martin Christophersen,
Missionspræsident.

HØSTKONFERENCEN I TRONDHJEM.

tok sin begyndelse lørdag aften den 2. oktober med et præstedoms-mote kl. 7 under misjonspræsident Martin Christophersens præsidium og ledet av konferencepræsident Harald Eriksen. Aapnedes med sangen: »Kom alle I Guds mænd«. Bøn av broder John Øien. Derefter sangen: »Atter kraftig salted jorden«. Brodrene bar derefter sine vidnesbyrd, hvorefter tiden blev overladt misjonspræsidenten, der talte indtrængende til præstedømmet, at de skulle leve et rent og helligt liv, og talte bl. a. om Herrens tjenere hjemme i Zion. Til slutning sangen:

»Vi glædes og frydes«. Taksigelse av broder Bergsvein Aspen. Der var tilstede 2 høipræster og 9 ældster.

Søndagsskolekonferencen tok sin begyndelse søndag form. kl. 10,30, ledet av bestyrer Paul Helberg. Aapnedes med sangen: »Kom til vor søndagskole«. Bøn av ældste Charley Petersen. Til fortsættelse sangen: »Ydmyg med ærbødighet«. Sakramentverset læstes av forsamlingen, hvorefter nadveren blev utdelt av brødrene Bergsvein Aspen og Jan Rønning. Korlæsningen, Marcus 10: 14—15, blev derefter læst av forsamlingen. Et godt program blev utført av barnene, og misjonspræsidenten talte opmuntrende til de smaa og bad forældrene at sende sine barn til søndagskolen, og de ville da faa store velsignelser derfra. Til slutning sangen: »Se et land«. Taksigelse av broder Hans Lange.

Fremmødt 55.

Et medlemsmøte blev avholdt søndag kl. 1, ledet av conferencepræsidenten. Aapnedes med sangen: »Guds aand som en ild«. Bøn av broder Gustav Holm. Derefter sangen: »Fryd dig, o jord«. Der var tilstede to gamle sorestre paa 76 aar, som begge bar sine vidnesbyrd, og broder Hans Lange læste det 76. kap. i Paktens Bok utenat. Misjonspræsidenten talte derefter og opmuntret søskende til at arbeide med iver og nidkjerhet for evangeliet.

Til slutning sangen: »Messias han kommer«. Taksigelse av broder Paul Helberg.

Fremmødt 31.

Aftenmøte avholdtes søndag kl. 7, ledet af conferencepræsidenten. Aapnedes med sang av koret: »Morgenrødens straal bryte«. Bøn av broder Bergsvein Aspen. Derefter sangen: »Saa sikker en grundvold«. Ældste Charley Petersen bar sit vidnesbyrd om evangeliet, likeledes conferencepræsident Harald Eriksen. Koret sang til avveksling: »O, min Fader«. Misjonspræsident Martin Christophersen talte derefter meget belærende om evangeliets principper.

Til slutning sangen: »Se engang hvor tiden gaar«. Taksigelse av broder Sverre Kristiansen.

Fremmødt 66.

Grenskonference avholdtes mandag kl. 8 aften, ledet av konferencepræsidenten. Aapnedes med sangen: »Vaagn op, hør røsten lyder«. Bøn av ældste Charley Petersen. Derefter sangen: »Hav tak for profeten«. Misjonspræsidenten foreslog derefter kirkens generalautoriteter til opholdelse i vor tro og bønner, hvilke forslag vedtokes. Konferencepræsidenten gav derefter en beretning om sin tur til Narviks gren, og stillingen der var god. De har hat lidt fremgang i de siste 6 maaneder, idet en person var tillakt kirken og to var ordineret til præstedømmet. Han gav samtidig en rapport over stillingen i Trondhjems gren og omtalte præsident og søster Talmages' besøk der i sommer. Ældste Charley Petersen gav rapport over sin virksomhet. Han hadde ogsaa besøkt Narvik og Kristiansund N., hvor han besøkte søskende og delt ut skrifter. Konferencepræsidenten foreslog derefter, at broder Emil Evensen skulle fortsætte at virke som forstander over Narviks gren, og foreslog endvidere til opholdelse de forskjellige organisasjoners bestyrelser i Trondhjems gren. Søster Marit Ingdal gav en rapport over den kvindelige hjelpeforenings arbeide siden siste konference, og broder Paul Helberg gav rapport for søndagskolen, og broder Sverre Kristiansen gav rapport for ungdomsforeningen, og broder John Øien gav rapport for sangkoret. Tiden blev derefter git til misjonspræsidenten, som takket for det gode arbeide, der var utført, og opmuntret søskende til at virke med endnu mere iver og interesse for verkets forfremmelse. Til slutning sangen: »Vildledte sjæl, som gaar«. Taksigelse av broder Bernt Rindal.

Fremmødt 36.

Tirsdag den 5. oktober kl. 8 aften hadde ungdomsforeningen arrangeret en meget hyggelig fest som avslutning paa konferencen. Festen lededes av broder Sverre Kristiansen, og et udmerket program blev utført, og der blev serveret chocolate og kaker. Misjonspræsidenten takket for den hyggelige fest,

de havde faat istand, og nedbad Herrens velsignelse over grenen. Til slutning sangen: »Fryd dig, o jord«. Taksigelse av broder Bergsvein Aspen.

Fremmødt 55.

Haldis Andersen,
Grenskriver.

UDE FRA.

Ældste Melvin J. Ballard af de Tolvs Raad returnerede til Salt Lake City den 18. September fra Buenos Aires, hvortil han tilligemed Ældsterne Rulon S. Wells og Rey L. Pratt af det Første Præsidentskab af de Halvfjerds blev sendt i Slutningen af forrige Aar for at aabne en Missionsmark. Ældste Wells kom tilbage for flere Maaneder siden paa Grund af daarligt Helbred. Ældste Pratt, som tillige er Præsident over den Mexikanske Mission, rejste til sit Hovedkvarter i El Paso, Texas, forinden han begav sig til Salt Lake City, for at overvære Konferencen i Oktober.

Ældste Ballard rapporterer, at Syd-Amerika er en meget frugtbar Mark for Kirkens Missionsarbejde. I de forskellige Landsdele, som har været besøgt, har Befolkningen, som ikke er indhyllet i Fordomme, tilkendegivet megen Interesse for Missionærernes Forkyndelse af Evangeliet.

Forinden Ældsterne Ballard og Pratt den 23. Juli forlod Buenos Aires, som er Missionens Hovedkvarter, indsatte de Ældste Reinbolt Stoof som Hovedet for Missionen. Ved Ældste Ballards Afrejse fandtes der i Buenos Aires 20 Kirkemedlemmer, men ankomne Efterretninger derfra meddeler nu, at flere er tillagte ved Daab. Medlemmerne bestaar af Tyskere, Spaniere og Italienerne, og de er ligesaa trofaste som i nogen anden Mission. Møder afholdes hver Aften, undtagen Lørdag, og en stor Forsamling af interesserede Tilhørere lytter til Ældsternes Forkyndelse og er glad ved at læse vor Kirkes Literatur.

I næsten alle de syd-amerikanske Lande er Stat og Kirke

forenede, men i flere af Staterne er der en Bevægelse i Gang for en Adskillelse. Religios Frihed er garanteret, og der lægges ingen Hindringer i Vejen for Missionærenes Arbejde.

Ældste Pratt var det eneste Medlem af Gruppen, der kunde tale flydende Spansk, hvorfor det faldt i hans Lod at forkynde Evangeliet, medens Ældste Ballard var den, der besørgede Uddelingen af Literatur, i hvilket Øjemed han personlig besøgte 12.500 Hjem, og indtil deres Afrejse var der afholdt 234 Møder.

Under Ældsternes Ophold i Syd-Amerika besøgte de ogsaa Bolivia og Peru. De slog Lejr paa en Højslette 12.000 Fod over Havet, hvor de levede i tre Uger. I denne Del af Landet besøgte de mange gamle Ruiner, som tilkendegav, at der engang havde eksisteret en høj Kultur blandt de Indfødte, længe før Spanierne kom til Amerika. De besøgte ogsaa nogle gamle Byer i Amazon-Distriktet. I Peru og Bolivias Regeringsbyer besøgte de disse Staters Embedsmænd, som garanterede, at der ikke skulde blive lagt Kirkens Missionærer nogen Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Arbejde. Tilladelse til at forkynde Evangeliet i Rio de Janeiro erholdtes ogsaa.

Ældste Ballard siger, at der findes Millioner af Indianere i disse Lande saavel som i Brasilien, til hvem Evangeliet kan blive forkyndt. De ligner aldeles de nord-amerikanske Indianere, saavel i Udseende som i Klædedragt, og er beskæftigede med Landbrug, men arbejder efter middelalderligt System.

INDHOLD:

Blandt Mormonerne 321 Den Danske Mission 326 Efteraarskonferencen i Aalborg..... 327		Den Norske Mission..... 331 Høstkonferencen i Trondhjem 332 Ude fra 335
--	--	---

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording